

כא סלקא דעתך שהוציאו לו עכשו מחתה מלשכת הכלים, כדי לחת בה את הגחלים. ולפיכך חמהין:

הוציאו מחתה? וכי עכשו הוציאו לו מחתה בשבייל הגחלים?

הא תנא ליה רישא [הלוא כבר כתובה היא ברישא] במשנה הקודמת, שהרי שנינו שם: נטל את המחתה ועולה בראש המזבח וחותה יורדת!

ומשנינו: חתפ במשנה הקודמת, מדובר במחתה דגחלים.

ואילו הכא, במשנתנו, מדובר במחתה דקטרות, כדי להופן מתוכה.

בדתニア: הוציאו לי את הכהן ריקון מלשכת הכלים, ומחתה גדרושה של קטרות הוציאו לו מלשכת בית אבטינס, מהמקום שבו היו כותשים את הקטרות ומערבעין את סמנה.

שנינו במשנה: חפן מלא חפניו ונוטן לתוך הכהן, הגדול לפני גדו, והקטן לפני קטן. ובכך היהת מדרתך:

ותמהין: כפ ביום הכהנורים — למה לי?

פירש: "הוציאו לו" דמשנתנו, דהינו שהוציאו לו מלשכת הכלים אף את המחתה, ושם הכניסה לבית אבטינס ליטול את הקטרות; אמנים במאיiri לא פירש כן, כמו שהביא שם.

3. כתבו התוספות בר"ה וכך: אין לפרש: כך היהת מדרתך של הכהן כשייעור חפניו של כל כהן גדול, הגדול לפני גדו והקטן לפני קטן היו

וכן הוציאו לו מלשכת בית אבטינס [מאירי⁽²⁾], את המחתה בה הייתה מונחת הקטרות.

חפן — הכהן הגדול — מלא חפניו מן המחתה, ונוטן לתוך הכהן.

הגודל, גהן שהיה גופו גדול, היה חופן לפני גדו, בחפניהם גדלות, ואפילו גדלות כחפני בן קמחית, שהיא ידו מחזקת כארבעה קבין —

והקטן היה חופן לפני קטן. ואפילו כבן גמלא, שלא הייתה ידו מחזקת אלא כ שני זיתים [מלאתה שלמה, מירושלמי].

ובכך היהת מדרתך, מפרש לה בגمرا [רש"י]. ו/orah העורה⁽³⁾.

ולאחר שחפן הכהן, נטל את המחתה — של הגחלים [הנזכרת במשנה לעיל מג ב'] ביד ימינו, זאת הכהן — שבה הקטרות — בשמאלו, כדי ליתן את הקטרות על המחתה בבית קדשי הקודשים.

גמרא:

שנינו במשנה: הוציאו לו את הכהן ואת המחתה:"

היתה כל' שרת, ראה שבועות יא, ראה מה שכחוב הגראי"ז בكونטרסו על יומה בסוגין; ובמקדש דוד סוף סימן ג ד"ה ובקטורת; ו/orah היטב דברי התוספות בסוגיות היישב בחפינה, لكمן מה א]; ו/orah מה שכחוב בזה הרשב"א בתשובותיו חלק א סימן לא.

2. ב"שיח יצחק" — על פי דברי הרשב"ב —